

**Verzameling
Verhalen 4**

Martin Wichink

Voorwoord.

Als heel jong is Martin Wichink begonnen met het schrijven van verhalen.

Het gaf hem de mogelijkheid om zich tijdens het schrijven terug te trekken in zijn eigen door letters en woorden gevisualiseerde wereld.

Deze “verzameling verhalen” is een bundeling “ongeslepen” emoties uit het dagelijks leven, vormgegeven in verhalen en gedichten van deze prijswinnende auteur.

Deze prachtig samengestelde bundel van Martin’s meest toonaangevende teksten, geeft de lezer een verfrissende unieke kijk op de wereld.

Deze verhalen is het vierde verzamelingsbundel welke op deze manier in openbaarheid komt en is ontstaan uit zijn passie voor schrijven.

Martin Wichink.

Inhoud van deze verzameling verhalen:

De chirurg.

Deze chirurg heeft wel een heel eigen beleid van werken. Dagelijks moet hij keuzes maken en beslissen over kappen of doorgaan.

De kleinkinderen komen.

Als de kleinkinderen komen, proberen we altijd wat leuks met hen te doen. Dit keer zijn we naar het bos geweest en wat we daar allemaal ontdekt hebben. Wel leerzaam voor hen.

De natuur houdt ons allemaal voor de gek.

Een stukje liefde voor de natuurlijke omgeving hebben we allemaal wel in ons. Maar wat als de natuur ons voor de gek heeft. Lees hier hoe dit kan.

De zee.

Zo nu en dan bezoeken we wel eens de zee aan de Nederlandse kust. We kunnen er niet dagelijks naar toe, dus lees hoe mijn kijk op de zee is en wat voor invloed dit kan hebben op ons leven.

Download.

Tegenwoordig een alledaags woord. Lees hier mijn idee over hoe dit woord ontstaan is. Zo kan het best wel eens een Nederlandse uitvinding zijn.

Wens je veel plezier bij het lezen van de verhalen.

De chirurg.

Laatst liep ik een rondje in het bos. Wat een ravage, wat een kaalslag. Net of er een veldslag in Haarle was geweest. Kan me zo uit de geschiedenisboekjes zo geen veldslag herinneren, buiten de bevrijding na de Tweede Wereldoorlog van Haarle om.

Armen, gebroken onderdelen of afgerukte stukken, van alles lag daar.

Even later zag ik de dader staan, een eenarmige bandiet en de arm helemaal gestrekt. Deze was zo lang mogelijk gemaakt, tot in de top van de bomen. Een Atlas, die zeer behendig om zijn as kan draaien. De boomchirurg was hier bezig en zo te zien niet in zijn eentje.

Goed dat de bomen op zijn tijd nagekeken worden. Als je dan beter kijkt, zie je de schimmels zitten onder de schors. Vooral als de schors hier en daar is weggehaald. De torren en kevers die voor de opruiming daar aanwezig zijn, doen hun werk vakkundig. De specht heeft voor ons van tevoren al een kijkgat gemaakt en de chirurg erop geattendeerd dat er wat mis is hier. De dikke takken die je niet graag op je hoofd wilt hebben, zijn er nu uitgehaald. Bomen die te ziek zij, worden uit voorzorg gekapt, zodat ze niet meteen een gevaar vormen bij een harde wind of storm.

Voor de bomen zelf is het ook fijn, als ze meer licht en lucht krijgen. Dan kunnen ze hun werk ook weer beter doen en zullen weer groter groeien. Al zullen sommige bosbewoners even een ander plekje moeten zoeken, waar ze zich voor even weer veilig wanen. Totdat de rust weer is teruggekeerd en de begroeiing het toe laat, om er weer terug te keren. Het was toch hun plekje geworden, al is er soms veel veranderd.

Toch fijn dat we zo vrij veilig kunnen wandelen, hardlopen of fietsen, want daar doen we het allemaal voor. Al worden de sporen van het gebruikte materieel voor de bosbouw niet altijd helemaal gewaardeerd, toch is het de natuur wat zich uiteindelijk vanzelf weer hersteld. Wel met een beetje hulp van de mens.

De kleinkinderen komen.

Heb ik alles? Even kijken. Teken, schriften, waterverf, hobby lijm. Als opa ben je er soms maar druk mee. De kleinkinderen komen een paar nachtjes logeren in de herfstvakantie, dus een programma is dan wel gewenst.

Ga 's middags nog even naar het bos voor een wandeling en om alvast wat gekleurde herfst bladeren te zoeken van diverse bomen. Deze neem ik al vast mee in een plastic tas. Leg deze thuis tussen bladzijden in een oud Ikea boek. Er om heen klem ik stevig een paar korte brede planken, met op elke hoek een gat er in geboord. Hier druk ik een schroef door heen en draai er vleugelmoeren er op. Zo strak mogelijk, zodat het sap uit de bladeren wordt gedrukt, maar wel heel blijven. De nattigheid trekt dan mooi in het papier van het boek.

Het echte werk begint pas als de kleindochters komen logeren. Gezellige druktemakers in een anders redelijk rustig huis. Het liefst gaan we er met mooi weer op uit om een wandeling maken, anders is er ook nog regenkleding. Laarzen zijn al een vereiste, want sjokken en rennen door de gevallen bladeren is al een feest op zich.

Het is een feest als we mooi gekleurde herfst bladeren vinden van de diverse bomen. Opa legt dan uit hoe ze heten en hoe je het verschil kan zien tussen diverse bomen. Zelfs een verschil tussen een spar en een den kan je zien. Het verschil zit namelijk al in de naam. De S van spar staat voor single en de D van een den voor dubbel staat. De een heeft enkele naalden en de andere heeft dubbele naalden. Zo leren ze ook een stukje van de natuur.

Thuis wacht ons lekkere chocolademelk van oma.

De bladeren worden zorgvuldig in een dik oud telefoonboek gelegd om te drogen. Dit moet heel precies gebeuren, want de bladen mogen niet kreuken.

De volgende ochtend wacht de dametjes al een verrassing. Uit een dik Ikea boek komen mooie gedroogde bladeren. Deze mogen ze voorzichtig bestrijken met kindvriendelijke hobby lijm, maar wel eerst een klieder schort voor. Een voor een worden de bladeren in het tekenschrift geplakt

met de juiste benaming van het blad er bij geschreven. Verderop worden de dubbele ingeplakt. Als alles ingeplakt is, moet de lijm even drogen.

Lekkere poffertjes heeft oma gebakken en de poedersuiker stuift heftig door de kamer, al komt het meeste wel op het bord terecht.

De lijm is droog, nu komt de waterverf op tafel. De dubbele bladeren krijgen een eigen lievelingskleur, ook al komt er een extra afdruk bij als de bladzijde wordt omgeslagen.

Op de laatste bladzijde schrijft opa de naam van het kleinkind met de datum er bij. Elk kleinkind heeft zo zijn eigen bladeren boek. Als afsluiting mogen ze nog hun eigen vingers verven in verschillende kleuren en dan een hand afdruk plaatsen. Dan is het boek klaar. Handjes wassen, de boel opruimen en dan is het tijd voor... frietjes. Bij opa en oma lijkt het altijd wel een feest.

Nu nog tolletjes maken van de meegebrachte eikels.

De natuur houdt ons allemaal voor de gek.

Zo maar op een zaterdag in Amsterdam
Het is een prachtige dag
Er lopen twee tikkende hakjes voor mij.
De slanke benen versiert met doorschijnende jarretels
Een minirokje die weinig te verhullen heeft
Heupen die mee wiegen met haar vaste pas
Maken mij nieuwsgierig naar bovenste vrouwelijke voorkant

Gatver... het is er een met snor
O ja, het is Gay Pride
Dacht heel even...
De natuur houdt ons allemaal voor de gek

De zee.

We zijn er allemaal wel eens geweest, denk ik. Langs de kust aan de zee. Dan weet je ook hoe faserend dit kan zijn. De zee geeft en neemt, is het oude credo in oude vissersdorpen. Doelend op de vergaande schepen, die niet meer terugkwamen. Tegenwoordig gebeurt dit gelukkig steeds minder door betere schepen en communicatie.

Als je zo langs de kustlijn staat. Ziet je de golven keer op keer zich op het strand werpen en zich weer terug zakken in de zee zelf. We weten ook wat voor verwoesting de zee kan leveren, mocht het gaan spoken tijdens een stevige storm. Eigenlijk best wel gek dan, dat we de zee dan toch steeds weer opzoeken.

Of zou er meer aan de hand zijn? Dat we bijvoorbeeld dichter bij de zee staan, dan dat wij zelf kunnen vermoeden?

De zee zou dan de mensenmassa voor kunnen stellen. Door oorlogen en/of conflicten kan het aardig spoken in onze wereld. De stroming bepaald welke richting wij op gaan. De golven die keer op keer het strand werpen, zoeken de grenzen op tot hoever we kunnen gaan. Maar ook van het geven en nemen in ons leven. Waarvan eigenlijk elk mens zich van bewust zou moeten zijn.

Als ieder mens nu eens meer zou geven dan nemen, zou de zee rustig blijven voortkabbelen. Andersom zou dit wel eens tot een flinke storm kunnen toenemen, totdat de golven weer tot normale porties terug bewegen met een rustige stroming en wij weer overgaan tot de orde van de dag.

Het strand zelf zien we als een grote levensweg, waarbij de duinen als voorbeeld dienen van de hobbels die we wel eens moeten nemen in ons aardse bestaan.

Af en toe waait er wel eens een frisse wind, die ervoor zorgt dat we weer helder kunnen kijken. We hebben tot slot allemaal wel eens van die dagen, dat het mistig is of dat er wel eens een natte regen of huildag tussen zit. Zo zit het leven nu ook eenmaal in elkaar. Maar als de zon weer schijnt en het water schittert, dan kunnen we voor een moment ons geluk niet op.

Download.

Tegenwoordig een alledaags woord, maar volgens mij is het een Nederlandse uitvinding. Sterker nog, ik denk dat het uit Overijssel komt. De naam van de firma zit er al in verwerkt, zoals bedrijven dit wel vaker proberen te doen. Bij de laatste drie letters kom ik OAD tegen. Zoals iedereen wel bekend is, het is een bus en reis organisatie. De Overijsselse Auto Dienst zoals het officieel heet, reed vroeger ver voor het eerste internet door Overijssel met een complete dienstregeling. Later kwamen hier de busreizen bij. Dan is het wel handig als je een woordje over de grens kunt spreken. Engels, Duits, Frans en wat nog allemaal niet meer. Daar ligt de basis van het woord Download.

Onder in de bus werden de bagage in en uit geladen, zodat iedereen fatsoenlijk op de stoelen in de bus kon zitten. Bij dat in en uit laden is er veel informatie uitgewisseld. Tel daar alle reis verhalen nog eens bij op en je bent waar je wezen moet.

Down staat niet voor Down Under, al gaat alle bagage wel onder in. Load staat voor het laden van de bus, waar de reis ook naar toe gaat.

Zelf zie ik het dan zo voor me, dat Bill Gates als student met een software probleem worstelde en dit graag op wilde lossen. Hoe verstuur je dit nu naar zijn mede oprichter Paul Allen. Het toeval wil, dat een reisbus bij een hotel stopt. Uit de laatriimte van de bus worden bestickerde OAD koffers uitgepakt en het hotel binnen gedragen. Bill maakt een krabbel op zijn papier over downloaden en gaat verder met zijn computer.

We weten allemaal hoe dit verder is gegaan met Microsoft, waar de meesten nog altijd gebruik van maken. Doordat het systeem met Windows ging draaien en steeds sneller werd, kwamen er diverse toepassingen bij.

Downloaden is er een van en is nu helemaal ingeburgerd, zonder te weten waar dit eigenlijk is ontstaan. Zo blijkt het toch een Hollands tintje te hebben. Denk daar maar eens aan, als je de volgende keer weer iets download, zoals bankafschriften, belasting informatie en zo. Het was destijds een hele toer om daar te komen, maar de reis is nu alledaags geworden. Gemak dient nu eenmaal de mens.

Hoop dat je van deze verzameling hebt genoten.

Op mijn website staan nog meer verhalen en gedichten in deze bundelvorm.

Kom, kijk en download op:

<https://haarle15.jouwweb.nl/verhalen-gedichtenbundels>

Tot gauw.

Met vriendelijke groet,
Martin Wichink.